Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 894/25
19.3.2025. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Предрага Васића, председника већа, Валентине Тодоровић Воркапић и Мирославе Вучетић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Јанићијевић, адвокат из Новог Пазара, 28. новембра бр. 47/1, против туженог "Штампа систем" д.о.о. Београд, са седиштем на Новом Београду, Булевар Милутина Миланковића бр. 19, као правног следбеника "Футура плус" д.о.о. Београд, Петра Кочића бр. 10, ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Трећег основног суда у Београду П1 бр. 201/20 од 16.09.2024. године, у седници већа одржаној 19.03.2025. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Трећег основног суда у Београду П1 бр. 201/20 од 16.09.2024. године, у ставу првом, другом, четвртом и шестом изреке.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 бр. 201/20 од 16.09.2024. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиље, па је поништено решење правног претходника туженог заведено под бр. 52949 дана 31.10.2007. године, којим јој је отказан уговор о раду бр. 1386 од 15.05.2006. године, као незаконито. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиљу врати на рад. Ставом трећим изреке одбачена је тужба тужиље, као недозвољена у делу тужбеног захтева којим је тражила да се обавеже тужени да је распореди на послове према уговору о раду бр. 1386 од 15.05.2006. године. Ставом четвртим изреке делимично је усвојен захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка, па је обавезан тужени да јој по овом основу

исплати укупан износ од 225.000,00 динара, заједно са законском затезном каматом од дана када се стекну услови за извршност, па до коначне исплате. Ставом петим изреке одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка од досуђеног до траженог износа и то за износ од 49.500,00 динара, као неоснован. Ставом шестим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 416.250,00 динара, заједно са законском затезном каматом од дана када се стекну услови за извршење, па до исплате.

Против наведене пресуде тужени је благовремено изјавио жалбу и то према разлозима жалбе у односу на став први, други, четврти и шести изреке због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом као у жалби.

Испитујући правилност и законитост ожалбене пресуде, у побијаном делу, у границама овлашћења прописаних одредбом члана 386 став 3 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 72/11...18/20), Апелациони суд у Београду, као другостепени суд је оценио да је жалба туженог неоснована.

У поступку доношења ожалбене пресуде, нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које овај суд пази по службеној дужности, нити друге повреде одредаба парничног поступка које би биле од утицаја на правилност и законитост ожалбене пресуде.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку тужиља са IV степеном стручне спреме, са правним претходником туженог “Футура плус”, засновала је радни однос на неодређено време са пуним радним временом за обављање послова продавца са местом рада у ..., на основу закљученог уговора о раду бр. 1386 од 15.05.2006. године. Из извештаја о извршеном контролном попису продавнице бр. ... у ... у улици ... од 20.09.2007. године, утврђено је да је извршен ванредни попис од стране пописне комисије у саставу ББ и ВВ уз присуство рачунополагача ГГ и да је укупна вредност робе, новца, чекова грађана и исплаћене лутрије у продавници износила укупно 591.108,00 динара, те је пописна комисија утврдила мањак у износу од 63.555,92 динара. Оспореним решењем туженог број 52949 од 31.10.2007. године, тужиљи је отказан уговор о раду бр. 1386 од 15.05.2006. године, с позивом на одредбу чл. 179 став 1 тачка 2 Закона о раду и одредбе чл. 20 став 2 тачка 1, 5 и 6 уговора о раду, због повреде радне обавезе учињене њеном кривицом, те је одређено да јој радни однос престаје даном 05.11.2007. године. Према образложењу оспореног решења приликом контроле документације о промету робе у киоску ... који се налази у ..., обављеног дана 20.09.2007. године, утврђен је мањак од 63.559,92 динара и у радњама тужиље утврђена је кривица у облику крајње непажње, јер дужи продавницу робно и финансијски и самим тим одговара за стање у продавници. Пре доношења оспореног решења тужиља је писмено упозорена да су се стекли услови за отказ уговора о раду упозорењем бр. 50544 од 17.10.2007. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је с позивом на одредбе чл. 179 став 1 тачка 2 , 180, 185 и 191 тада важећег Закона о раду и одредби члана 11 Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији послова правног претходника туженог од 17.11.2005. године нашао да су се у продавници – киоску бр. ... у ... по сменама са тужиљом на пословима продавца смењивале још две запослене ГГ и

ДД, а да из извештаја о извршеном контролном попису од 20.09.2007. године произилази да је истог дана извршен ванредни попис од стране пописне комисије, уз присуство само рачунополагача ГГ, када је пописна комисија утврдила мањак у износу од 63.555,92 динара, те да из свих 11 листа пописа се испод речи рачунополагач налази потпис само ГГ из чега произилази да тужиља није присуствовала контролном попису, супротно одредбама општег акта туженог, па је по налажењу првостепеног суда неутемељен закључак тадашњег послодавца да је утврђени мањак – штета у киоску последица поступака тужиље, односно у спроведеном поступку није доказано да је тужиља конкретно крива и одговорна за настали мањак – штету, те последично тиме и за учињену повреду радне обавезе, па је усвојио захтев тужиље за поништај оспореног решења о отказу уговора о раду, као и захтев тужиље за враћање на рад и донео одлуку као у ставу првом и другом изреке ожалбене пресуде.

Првостепени суд је на овако правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право, дајући за своју одлуку довољне и јасне разлога, које прихвата и овај суд, као другостепени, у поступку њене жалбене контроле.

Наиме, одредбом члана 179 став 1 тачка 2 и 3 тада важећег Закона о раду (“Службени гласник РС” бр. 24/05, 61/05), прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и то ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду и ако запослени не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Одредбом члана 191 Закона о раду прописано је да ако суд донесе правноснажну одлуку којом је утврђено да је запосленом незаконито престао радни однос, суд ће одлучити да се запослени врати на рад, ако запослени то захтева.

Из одредбе члана 11 Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији послова правног претходника туженог од 17.11.2005. године, произилази да у опис послова радног места продавац између осталог спада и да: руководи пословањем продајног објекта и материјално је одговорно лице у киоску, свакодневно предаје пазар и одговоран је за руковање новцем, свакодневно извештавање о примљеним и непродатим количинама штампе, одговоран је за залиху робе у продајном објекту, врши попис и одговоран је за тачност приказаних залиха, учествује у контролном, периодичном и годишњем попису, ради на фискалној каси, наплаћује робу потрошачима и одговоран је да сваки промет евидентира преко фискалне касе и да изда фискални исечак сваком купцу, одговоран је за сваку штету коју на раду или у вези са радом својом кривицом проузрокује послодавцу.

У конкретном случају тужиљи је оспореним решењем отказан уговор о раду, с позивом на одредбу члана 179 став 1 тачка 2 Закона о раду, члана 134 тачка 1, 5 и 6 Правилника о раду туженог и члана 20 став 2 тачка 1, 5 и 6 закљученог уговора о раду, из разлога што је својом кривицом учинила повреде радне обавезе, утврђене на основу чињеница и доказа у виду пописних листа и записника, односно да је приликом контроле документације у промету робе у киоску ... обављеног дана 20.09.2007. године, утврђен мањак од 63.555,92 динара.

Како из чињеница утврђених током првостепеног поступка несумњиво произилази да је правни претходник туженог Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији послова прописао између осталог, да је обавеза продавца да учествује у контролном, периодичном и годишњем попису, а тужиља није присуствовала наведеном контролном попису од 20.09.2007. године,када је утврђен мањак који јој се ставља на терет оспореним решењем, нити је тужиља била позвана од стране правног претходника туженог да истом присуствује, што произилази из исказа тужиље саслушане у својству парничне странке, то је правилан закључак првостепеног суда да правни претходник туженог није испоштовао процедуру контролног пописа, коју је сам својим интерним актом прописао, па је оспорено решење туженог незаконито, како је то правилно одлучио првостепени суд.

Последица поништаја незаконите одлуке је реинтеграција запосленог, па је правилна и одлука првостепеног суда у делу тужбеног захтева којим је тужени обавезан да тужиљу врати на рад, садржана у ставу другом изреке ожалбене пресуде.

Без значаја је навод жалбе туженог да је тужиља лично својом жељом одбила да присуствује извршеном попису, те је због тога попис морао бити извршен без њеног присуства, јер се ради о радњи која не трпи одлагање, с обзиром на то да тужени до закључења расправе пред првостепеним судом није предочио доказе на ове наводе, у смислу члана 228 и 231 Закона о парничном поступку.

Код наведеног, као се ни осталим наводима жалбе не доводи у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања ни правилност примене материјалног права, ожалбена пресуда је потврђена у ставу првом и другом изреке, а жалбе туженог је одбијена као неоснована.

С обзиром на исход спора и успех странака у њему, потврђене су као правилне и одлуке о трошковима парничног поступка, садржане у ставу четвртом и шестом изреке ожалбене пресуде, јер су донете на основу правилне примене одредби члана 153 и 154 Закона о парничном поступку.

Код изнетих разлога, применом одредбе члана 390 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 72/11...18/20), одлучено је као у изреци ове пресуде.

Председник већа-судија
Предраг Васић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић